

af 4 Medlemmer, hvortil naturligvis kommer Sognepræsten og det af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem. Men for det Tilfælde, at man noget Sted skulde finde, at Antallet blev for stort, har man i Landstinget indføjet den Bestemmelse, at dette Menighedsraad, der nu altsaa skulde være Bestyrelse for Kirken, skulde have Ret til, hvor det fandtes formaalistjensligt, at vælge et Udvalg paa 3 Medlemmer til at foretage de daglige løbende Forretninger. Denne Ændring har jeg ment at kunne tiltræde, og jeg anbefaler ogsaa dette høje Ting at tiltræde den.

Den anden Hovedændring, der er foretaget, gælder Ligningen paa Beboerne. Det Lovforslag, som i Fjor gik herfra op til det høje Landsting, bestemte, at Ligningsbeløbet ikke i noget Aar uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maatte overskride $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst. Dette vilde som Regel kunne passe ved alle de Kirker, der i Kraft af Tiendeloven ved Afløsning er gaaet over til Selveje, hvilket gennemgaaende vil sige Kirkerne paa Landet. Der er nemlig ved denne Afløsning ved en Kommissionsforretning henlagt en Kapital til Kirkens Drift og Vedligeholdelse, og denne Kapital skulde og burde være saa stor, at det aldrig blev nødvendigt af Hensyn til Kirken at foretage Ligning paa Beboerne. Dette er i hvert Fald Forudsætningen for den nævnte Lov. Hvor Kirken ikke er gaaet over til Selveje, bliver det gamle Forhold med en Tiendeejer, der har den fulde Forpligtelse til at vedligeholde Kirken efter de af Synet gjorte Udsættelser og Paa-krav, bestaaende.

I Købstæderne er Forholdet imidlertid et helt andet. Fra gammel Tid har det der været Brug at paaligne Menigheden det til Kirkens Vedligeholdelse nødvendige Beløb, idet der der ikke fandtes Tiender, og ved de fleste Kirker fandtes der kun ganske ringe Kapital til Vedligeholdelse. Forholdet omkring i Købstæderne er saa forskelligt, at der findes Kirker med saa godt som intet Beløb til Vedligeholdelse, medens andre kan have ret store Kapitaler eller Jordejendomme. Dersom man der vilde blive staaende ved Folketingets Affattelse fra i Fjor, vilde man vist komme til en ren Anomali i Lovgivningen. Efter den nugældende Lovgivning er nemlig Byraadet forpligtet til at paaligne det Beløb, der er nødvendigt til at efterkomme Synets Udsættelser. I Anledning af en Forespørgsel er der i en Skrivelse fra Indenrigsministeriet af

23. Marts 1888 udtalt, at der ikke tilkommer Byraadet nogen Ret til at gøre Udsættelser ved Kirkens Regnskab, men at Byraadet er forpligtet til at paaligne Menighedens Medlemmer det Beløb, der efter Regnskabet behøves til Dækning af, hvad Kirkens Udgifter overstiger dens Indtægter. Dette har altsaa været Lovregulering hidtil. Hvis man nu vilde indføre en Lovbestemmelse om, at der ikke maatte lignedes over $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, vilde man komme til at staa overfor det Forhold, at medens det nu er paalagt Byraadet at paaligne det, som Kirken behøver, og medens der ellers i Lovgivningen findes Udtryk, der lyder saaledes, at en ikke lovlig indanket Synsforretning samt en af Oversynet afsagt Kendelse er endelig, vilde Byraadet kunne sige Nej til Kravet, og Kirkebestyrelsen kunde saa ikke efterkomme de Forpligtelser, som Lovgivningen havde paalagt den med Hensyn til Kirkens Vedligeholdelse.

Nu tror jeg ganske vist ikke, at Byraadene, der hidtil har været villige til at lignede Beløb, der var nødvendige til Kirkernes Vedligeholdelse, og undertiden endog ret rigelige Beløb til Udsmykning, skulde blive mindre velvillige end før, fordi der vedtoges en saadan Lovbestemmelse. Blev det Tilfældet, vilde vi staa overfor det Forhold, at Kommunalbestyrelserne var blevet saa ukirkelige, at det Spørgsmaal forelaa, som jeg dog ikke tror, vi staaar overfor, om Adskillelsen mellem Kirke og Stat. Men saa længe denne Villighed er til Stede, er der vistnok ingen Fare ved, at der findes en saa stor Forskel mellem de Kirker paa Landet, der er gaaede over til Selveje og har faaet henlagt en Kapital, der maa siges at være tilstrækkelig til deres Vedligeholdelse og Drift, og de andre Kirker, der ingen Kapital har, hvorfor Vedligeholdelsen maa foregaa ved Ligning. Landstinget har dog gjort Forskel paa de to Arter af Kirker. Med Hensyn til Kirkerne paa Landet er man blevet staaende ved Folketingets Affattelse, medens man med Hensyn til Kirkerne i Byerne har affattet Lovforslaget saaledes, at hvad der er nødvendigt til Kirkens Vedligeholdelse ifølge lovlig Synsudsættelse, ifølge lovlig Regnskab, det vil sige, hvad der er nødvendigt til Renter og Afdrag af Laan samt til de af Synet lovligt gjorte Udsættelser — Byraadet har jo Lov til at indanke Synet for Oversynet, men dette Oversyns Kendelse er endelig —, forlods skal paalignes. Hvis dernæst Kirkens Bestyrelse skulde ønske mere til Kirkens Vedligehol-